Sygn. akt **OS 20/25**

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
z dnia (...)r.

w składzie:

Przewodniczący: **r.pr. Paweł Strzelec**

Sędziowie: **r.pr. Beata Franus-Wyrwich -** sprawozdawca
r.pr. Magdalena Gnutek-Jedenak

Protokolant: Agnieszka Kuchciak

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu (...) r. sprawy ze skargi (...) na postępowanie r.pr. (...) na skutek odwołania z dnia (...) r. (data wpływu) od postanowienia Z-cy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r., sygn. akt RD (...) o odmowie wszczęcia dochodzenia

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k**.** (tj. Dz. U. z 2025 r., poz. 46 ze zm.) oraz w zw. z art. 74^1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2024 r., poz. 499 ze zm.) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r., sygn. akt RD (...) o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Przewodniczący: Członkowie:

…… …….. ……
r.pr. Paweł Strzelec r.pr. Beata Franus-Wyrwich r.pr. Magdalena Gnutek-Jedenak

Uzasadnienie

Na posiedzeniu jawnym w dniu (...) r., Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie (dalej: „Okręgowy Sąd Dyscyplinarny") rozpoznał sprawę ze skargi (...) na postępowanie Radcy prawnego (...), wszczętą na skutek odwołania Skarżącego z dnia (...) r. (data wpływu) od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r., sygn. akt: RD-(...) o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił, co następuje:

W dniu (...)r. do Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęła skarga (...) (dalej „Skarżący") z dnia (...)r. na postępowanie radcy prawnego (...) (dalej „Skarga").

Skarżący w treści Skargi zarzucił radcy prawnemu, że w sprawie prowadzonej w imieniu swojego mandanta w złożonej apelacji przeciwko niemu zawarł szereg „poświadczeń nieprawdy" tj. w kwestiach żądania likwidacji koni na działce (...); zapłaty na zjedzone tuje przez konie; posprzątanie odchodów koni; żądania zwrotu (...) zł za wodociąg; żądania włączenia do wodociągu gminnego; w zakresie opinii biegłego; w zakresie przyłączy gazu i prądu; w zakresie własności działek i żądanie zwrotu (...) zł za przesunięcie garażu. Skarżący do Skargi załączył odpis apelacji w sprawie o sygn. akt (...)z dnia (...) r.

W toku postępowania wyjaśniającego, na wezwanie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, radca prawny (...) ustosunkował się do przedmiotowej skargi w piśmie z dnia (...) r. Radca prawny stwierdził, że zarzucane mu uchybienia są bezpodstawne. Przygotowana apelacja została wniesiona w interesie mocodawcy radcy prawnego (...) i zgodnie z jego wiedzą i wolą. W ocenie radcy prawnego treść Skargi jest niezrozumiała. Radca prawny stwierdził, że apelacja została zredagowana w sposób zgodny z oczekiwaniami mocodawcy, a wniesienie środka zaskarżenia jest uprawnieniem stron postępowania.

Postanowieniem z dnia (...) r., wydanym w sprawie o sygn. akt RD (...), Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie (dalej: „Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego"), odmówił wszczęcia dochodzenia przeciwko Radcy prawnemu (...) ze względu na brak znamion przewinienia dyscyplinarnego w jego zachowaniu, w rozumieniu art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. w związku z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2024 r., poz. 499) – dalej: „ustawa o radcach prawnych". W ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego zachowanie radcy prawnego (...) nie było również sprzeczne z normami Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. W uzasadnieniu postanowienia podkreślono, że radca prawny (...), wykonując czynności zawodowe w sprawach dotyczących Skarżącego, nie dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego.

W toku postępowania sprawdzającego Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego zapoznał się z dokumentacją załączoną do Skargi i odpowiedzią na Skargę. W ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie treść powyższych dokumentów nie potwierdza, że aby radca prawny zachowywał się w

sposób naruszający zasady etyki zawodowej. Zachowanie radcy prawnego nie odbiegało od norm wymaganych od radcy prawnego. Trudno uznać, że radca prawny prezentując odmienne stanowisko wobec stanowiska Skarżącego poświadczał nieprawdę. Ideą stosunku prawnego łączącego radcę prawnego i jego mocodawcę jest dbanie o interesy formalno-prawne mocodawcy. Wykonywanie tej powinności może być niejednokrotnie rozbieżne z jednostkowymi oczekiwaniami, w tym z oczekiwaniami Skarżącego.
Powyższe postanowienie zostało zaskarżone przez (...) odwołaniem z dnia (...) r. (data wpływu). W uzasadnieniu Skarżący ponownie powtórzył argumentację ze skargi zarzucając, że radca prawny (...) poświadczył nieprawdę w złożonej apelacji.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Odwołanie wniesione przez Skarżącego zostało rozpoznane przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny na posiedzeniu jawnym w dniu (...) r., na które Skarżący nie stawił się.

Przechodząc do kwestii oceny postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia, należy przede wszystkim podkreślić, że podstawową przesłanką wszczęcia dochodzenia w postępowaniu dyscyplinarnym jest istnienie uzasadnionego podejrzenia popełnienia przez radcę prawnego przewinienia dyscyplinarnego. Radca prawny podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej w razie stwierdzenia, że jego zachowanie było sprzeczne z prawem, z zasadami etyki lub z godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych (art. 64 § 1 ustawy o radcach prawnych). W konsekwencji, obwinienie radcy prawnego o popełnienie deliktu dyscyplinarnego musi polegać na przypisaniu radcy prawnemu działania sprzecznego z prawem lub zasadami etyki lub godnością zawodu, ewentualnie działania lub zaniechania stanowiącego naruszenie obowiązków zawodowych.

Postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia podlega zaskarżeniu zażaleniem - środkiem odwoławczym, który inicjuje postępowanie sądowe zmierzające do weryfikacji prawidłowości takiego postanowienia. Czynności sądu dyscyplinarnego są w tym zakresie czynnościami prowadzonymi w całości przed wszczęciem postępowania dyscyplinarnego, a celem tych czynności jest wyłącznie kontrola zasadności postanowienia rzecznika dyscyplinarnego o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, w efekcie której sąd dyscyplinarny może zaskarżone postanowienie albo uchylić, albo utrzymać w mocy.

Odnosząc powyższe uwagi do realiów niniejszej sprawy, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny podzielił ustalenia oraz prawną ocenę stanu faktycznego dokonane przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego, przedstawione w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, które choć jest lakoniczne, to jednak w pełni ujmuje sedno sprawy. W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego ustalenia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego są prawidłowe i zasługują na podzielnie.

Zarzuty dotyczące zachowania radcy prawnego (...), sformułowane przez Skarżącego w skardze oraz na dalszych etapach postępowania wyjaśniającego nie uzasadniają podejrzenia, aby dopuścił się on jakichkolwiek czynów, które nosiłyby znamiona przewinienia dyscyplinarnego. W skardze inicjującej postępowanie

wyjaśniające Skarżący wiele miejsca poświęcił sformułowaniu swoich zastrzeżeń w stosunku do treści złożonej przez radcę prawnego (...) apelacji. Przede wszystkim wskazując w treści złożonej apelacji sfomułowania , które według Skarżącego są poświadczeniem nieprawdy.

W uzasadnieniu postanowienia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego opisał przebieg przeprowadzonego postępowania i wskazał, że złożone przez radcę prawnego wyjaśnienia i zgromadzone dokumenty potwierdzają jego stanowisko, co do prawidłowego działania.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w świetle ustalonego stanu faktycznego oraz obowiązujących regulacji prawnych zarzuty sformułowane w skardze nie potwierdziły się.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że zebrany w sprawie materiał dowodowy nie potwierdza, aby radca prawny (...) dopuścił się postępowania sprzecznego z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź naruszenia swoich obowiązków zawodowych, to jest czynów, które mogłyby być podstawą do pociągnięcia radcy prawnego do odpowiedzialności dyscyplinarnej według art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych (Dz.U. 2024, poz. 499, tj.).

Formułowanie i składanie wniosków dowodowych w postępowaniu sądowym należy do obowiązków pełnomocnika procesowego. Czynności te pełnomocnik procesowy (radca prawny) podejmuje stosownie do instrukcji swojego mocodawcy, w celu realizacji i ochrony jego interesów w postępowaniu sądowym. Wykonując swoje czynności zawodowe radca prawny korzysta z wolności słowa i pisma w granicach określonych przepisami prawa i rzeczową potrzebą (art. 11 ust. 1 ustawy o radcach prawnych), zachowując w swych wystąpieniach umiar i takt (art. 38 ust. 1 KERP). Przyjąć zatem należy, że wypowiedzi radcy prawnego zawarte w złożonej apelacji w imieniu mandanta mieszczące się w granicach prawa i rzeczowej potrzeby ocenianej w kontekście całokształtu sprawy, w której czynność ta była podejmowana, nie mogą stanowić podstawy odpowiedzialności dyscyplinarnej (wyrok SN z dnia 17 maja 2017 r., SDI 12/17, Legalis nr 1611989). Tylko przekroczenie granic wolności wypowiedzi wskazanych w art. 11 ust. 1 ustawy o radcach prawnych może powodować pociągnięcie radcy prawnego do odpowiedzialności dyscyplinarnej (wyrok SN z dnia 20 czerwca 2023 r., II ZK 56/22, Legalis nr 2955730).

Podkreślenia wymaga, iż na podstawie art. 12 ust. 1 KERP radca prawny zobowiązany jest wykonywać czynności zawodowe sumiennie oraz z należytą starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania. Natomiast zgodnie z art. 38 ust. 3 KERP radca prawny nie może świadomie podawać informacji nieprawdziwych, ale nie odpowiada za zgodność z prawdą informacji uzyskanych od klienta. Artykuł 38 ust. 3 KERP precyzuje zasadę etyczną zakazującą radcy prawnemu świadomego podawania informacji nieprawdziwych oraz wprowadza swoisty immunitet zwalniający radcę prawnego z odpowiedzialności za podawanie potencjalnie nieprawdziwych informacji uzyskanych od klienta. W tym drugim przypadku podawanie informacji niezgodnych z prawdą nie może jednak następować świadomie. Zakaz świadomego podawania nieprawdy, czyli sądów niezgodnych albo sprzecznych z

rzeczywistym stanem rzeczy, oznacza, że radca prawny powinien powstrzymywać się od kolportowania nie tylko informacji, o których wie, że są nieprawdziwe, ale również takich, których prawdziwość budzi jego poważne wątpliwości. Przed ich upublicznieniem radca prawny ma obowiązek przeprowadzić ich weryfikację lub przynajmniej podjąć działania zmierzające do uprawdopodobnienia ich wiarygodności. Natomiast na podstawie art. 8 KERP radca prawny, świadcząc pomoc prawną, postępuje lojalnie i kieruje się dobrem klienta w celu ochrony jego praw.
Interpretacja ww. przepisów prawa w świetle ustalonego w sprawie stanu faktycznego, wskazuje, że postępowanie radcy prawnego nie podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej. Niezadowolenie Skarżącego z działań radcy prawnego przy wykonywaniu obowiązków służbowych nie wypełnia żadnej z podstaw wymienionych w art. 64 ustawy.

Mając powyższe na uwadze, należało orzec jak w sentencji postanowienia, gdyż postępowanie radcy prawnego nie było sprzeczne z prawem ani z zasadami etyki radcy prawnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie dopatrzył się w zachowaniu radcy prawnego (…) czynów uzasadniających podejrzenie popełnienia deliktów dyscyplinarnych, a w konsekwencji stwierdził, że nie zachodzą przesłanki do wszczęcia przeciw niemu dochodzenia dyscyplinarnego i dlatego utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego.

<u>Pouczenie:</u>

Niniejsze postanowienie jest ostateczne i nie przysługuje od niego środek odwoławczy – art. 426 § 1 k.p.k. w związku z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2024 r., poz. 499).

Przewodniczący: Członkowie:

…… …….. ……

r.pr. Paweł Strzelec r.pr. Beata Franus-Wyrwich r.pr. Magdalena Gnutek-Jedenak